

Kravet om samtykke (forhåndsgodkendelse) fra den medlemsstat, som har indsamlet oplysningerne (og afgivet dem til en anden medlemsstat), kan kun fraviges, hvis videregivelsen af oplysningerne er afgørende for forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i en medlemsstat eller et tredjeland eller en medlemsstats væsentlige interesser, og samtykket (forhåndsgodkendelsen) ikke kan indhentes i tide, jf. artikel 14, stk. 2. Den myndighed, der skal give sin godkendelse, skal orienteres omgående.

Kravet om, at det pågældende tredjeland mv. skal sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, kan kun fraviges, hvis den nationale lovgivning i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, giver mulighed herfor på grund af den registreredes specifikke legitime interesser eller på grund af legitime vigtige interesser, navnlig vigtige offentlige interesser, eller tredjelandet mv. giver tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, jf. artikel 14, stk. 3.

3.2.7. For så vidt angår spørgsmålet om videregivelse til private af personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat, fastsætter rammeafgørelsens artikel 14a, at dette kun kan ske i begrænset omfang.

Videregivelse til private må således kun finde sted, hvis den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet tilladelse til videregivelsen. Det er endvidere en betingelse, at den registreredes specifikke legitime interesser ikke forhindrer videregivelse, og at videregivelse af oplysninger i særlige tilfælde er afgørende for, at den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til private, kan varetage en række nærmere angivne hensyn. Det fremgår i den forbindelse af betragtning nr. 10a i præambelteksten, at artikel 14a ikke berører videregivelse af oplysninger til private (f.eks. forsvarsadvokater og ofre) som led i straffesager. Om betydningen af artikel 14a kan i øvrigt henvises til betragtning nr. 10.

Den myndighed, der videregiver oplysningerne til en privatperson, orienterer denne om, hvilke formål oplysningerne udelukkende må anvendes til.

3.2.8. Efter rammeafgørelsens artikel 13 er der åbnet mulighed for, at den afgivende medlemsstat kan forpligte modtagerstaten til at respektere særlige begrænsninger i forhold til behandlingen af udvekslede personoplysninger. Hvis der gælder særlige begrænsninger i den afgivende medlemsstat for behandling af de personoplysninger, der er tale om at udveksle, kan afgiverstaten således i medfør af artikel 13 orientere modtagerstaten herom. Virkningen af en sådan orien-

tering er, at den modtagende medlemsstat forpligtes til at overholde de særlige begrænsninger.

Den beskrevne ordning må antages bl.a. at kunne bruges til at begrænse modtagerstatens mulighed for at behandle de pågældende personoplysninger af hensyn til både det formål, som oplysningerne udveksles til, og eventuelle andre formål, som modtagerstaten i overensstemmelse med f.eks. artikel 12 efterfølgende vil behandle oplysningerne til.

Samtidig gælder der dog efter artikel 13 et antidiskriminationsprincip, idet en medlemsstat ikke må fastsætte andre sikkerhedsgarantier vedrørende videregivelse til andre medlemsstater mv. end dem, der gælder for en lignende national videregivelse.

3.2.9. Ifølge artikel 15 orienterer modtageren – efter anmodning – den myndighed, der har videregivet eller stillet personoplysningerne til rådighed, om behandlingen af oplysningerne.

3.3. Datakvalitet mv.

3.3.1. Udkastet til rammeafgørelse indeholder en række bestemmelser, der har til formål at sikre datakvaliteten af personoplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne, og som har til formål at sikre, at oplysninger ikke opbevares længere tid end nødvendigt.

3.3.2. Artikel 4 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, herunder at oplysninger rettes, hvis de er urigtige, at oplysninger slettes eller anonymiseres, hvis de ikke længere er nødvendige til de formål, som de er indsamlet til, eller hvortil de viderebehandles på lovlig vis, og at oplysninger (som alternativ til sletning) blokeres, hvis der er rimelig grund til at tro, at en sletning kunne påvirke den registreredes legitime interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der gjorde, at de ikke blev slettet.

Kravet om sletning eller anonymisering af personoplysninger, der ikke længere er nødvendige til de formål, som de er indsamlet til, eller hvortil de viderebehandles på lovlig vis, berører ikke adgangen til at foretage arkivering af oplysninger i en særskilt samling i en passende periode i henhold til national lovgivning, jf. i den forbindelse betragtning nr. 8b.

Når personoplysninger er indeholdt i en retsafgørelse eller i et register, der er knyttet til udstedelsen af en retsafgørelse, skal rettelsen, sletningen eller blokeringen gennemføres i henhold til de nationale retsplejeregler, jf. artikel 4, stk. 4.

3.3.3. Rammeafgørelsens artikel 6 forpligter herudover medlemsstaterne til at sikre, at der fastsættes pas-